

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

**Οι μεγάλες θρησκείες του
κόσμου**

Χριστιανισμός

Χριστιανισμός ονομάζεται το θρησκευτικό σύστημα πίστης το οποίο αναγνωρίζει ως ιδρυτή και κεντρικό πρόσωπο του συνόλου της διδασκαλίας του, τον [Ιησού Χριστό](#), όπως παρουσιάζεται στα βιβλία της Αγίας Γραφής. Αυτό σημαίνει, πως πέρα από κάθε άλλη έννοια που περιλαμβάνει η θρησκεία αυτή, οι οπαδοί του Χριστιανισμού εστιάζουν την προσοχή τους και έχουν ως κοινό σημείο αναφοράς το πρόσωπο του Ιησού Χριστού.

Αποτελείται κυρίως από την [Καθολική Εκκλησία](#), την [Ορθόδοξη Εκκλησία](#) και τις [Προτεσταντικές Εκκλησίες](#).

- Ο Χριστιανισμός ως [μονοθεϊστική θρησκεία](#) δέχεται ένα [Θεό](#), που δημιούργησε τον κόσμο εκ του μη όντος, υποδηλώνοντας έτσι τη διαφορετική ουσία του άκτιστου Θεού, από αυτήν του κτιστού δημιουργημένου από το Θεό κόσμου. Ταυτόχρονα, ο Χριστιανισμός πρεσβεύει ότι ως θρησκεία εξ αποκαλύψεως, ο Θεός αποκαλύπτει στην πορεία της ιστορίας το τριαδικό του μυστήριο, δηλαδή την ύπαρξη ενός αλλά τρισυπόστατου Θεού (Πατέρα, Υιό, Άγιο Πνεύμα). Υποστηρίζεται πως η Τριαδικότητα είναι εμφανής σε πολλά σημεία των Ιερών Κειμένων. Αυτό το πρόβλημα της ενότητας της μίας θείας φύσης σε τρία θεία πρόσωπα αλλά και το χριστολογικό δόγμα προκάλεσαν οξύτατες διαφωνίες μεταξύ των χριστιανών, και οδήγησαν στη διαμόρφωση διάφορων δοξασιών, όπως ο αρειανισμός, ο δοκητισμός, ο μονοφυσιτισμός κ.ά., που χαρακτηρίζουν ιστορικά ολόκληρη αυτή την περίοδο της αρχαίας Εκκλησίας. Τελικά, το [451](#) μ.Χ. κατά τη [Δ' Οικουμενική Σύνοδο](#), η αιώνια σχέση των τριών προσώπων ή υποστάσεων αποσαφηνίζεται:
- Ο Τριαδικός Θεός είναι μονάδα, γιατί υπάρχει ένα αίτιο και μια ουσία· και είναι Τριαδικός κατά τις υποστάσεις, γιατί υπάρχει η ετερότητα των υποστάσεων. Έτσι ο Πατέρας είναι αγέννητος, ο Υιός γεννητός ακτίστως και το Άγιο Πνεύμα εκπορευτό. Οι ιδιότητες αυτές είναι μεταξύ τους αμεταβίβαστες και ακοινώνητες, δηλαδή δεν τις έχει άλλο πρόσωπο από την Τριάδα.



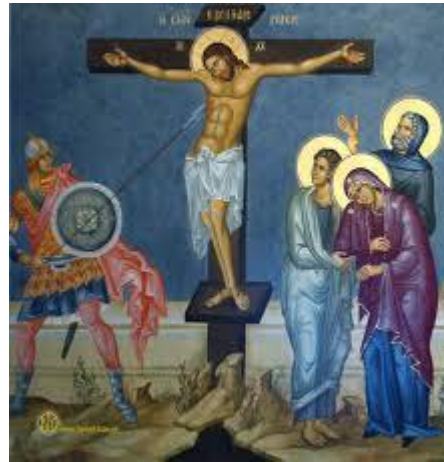
- Τα ιερά κείμενα του χριστιανισμού ονομάζονται «[Αγία Γραφή](#)». Αυτή, αποτελείται από δύο μέρη: Την [Παλαιά](#) και την [Καινή Διαθήκη](#). Η Παλαιά Διαθήκη, αποτελείται από 49 βιβλία διαφόρων συγγραφέων που γράφτηκαν περίπου από τον 15ο αι. π.Χ. μέχρι και τον 1ο αι. π.Χ. Η Καινή Διαθήκη, αποτελείται από 27 βιβλία, τα τέσσερα από τα οποία ονομάζονται «[Ευαγγέλια](#)» επειδή εστιάζονται στο χαρμόσυνο κατά τους χριστιανούς μήνυμα της ενανθρώπισης του ίδιου του Θεού. Οι τέσσερις συγγραφείς των Ευαγγελίων είναι οι [Ματθαίος](#), [Μάρκος](#), [Λουκάς](#) και [Ιωάννης](#). Οι Ματθαίος και Ιωάννης ισχυρίζονται πως είναι αυτόπτες και αυτήκοι μάρτυρες των όσων γράφουν ως μαθητές του Ιησού, ενώ ο Ευαγγελιστής Μάρκος ήταν συνοδός του μαθητή και αποστόλου Πέτρου και ο Ευαγγελιστής Λουκάς συνοδός του Αποστόλου Παύλου. Η Χριστιανική Εκκλησία θεωρεί την Παλαιά Διαθήκη ως ένα είδος εισαγωγής στην Καινή Διαθήκη. Έτσι, η Παλαιά Διαθήκη δεν αποτελεί μια αυτοτελή ομάδα βιβλίων, αλλά η διδασκαλία του Ιησού είναι αυτή που ενώνει την Παλαιά με την Καινή Διαθήκη, σαν μια εξιστόρηση της προετοιμασίας για τον ερχομό του Μεσσία. Αυτό είναι και το νόημα με το οποίο ενσωματώνει η Χριστιανική Εκκλησία τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης στη δική της Αγία Γραφή και εκεί διαφέρει με το νόημα που αυτά λαμβάνουν στην Εβραϊκή Συναγωγή.

Σύμφωνα με το Ευρωβαρόμετρο του 2005, το 81% των Ελλήνων πολιτών πιστεύουν πως υπάρχει [Θεός](#), το 16% πιστεύει στην ύπαρξη κάποιου είδους πνευματικής δύναμης, ενώ το 3% δεν πιστεύει στην ύπαρξη κάποιου είδους Θεού ή πνευματικής δύναμης.^[1] Σύμφωνα με μία πιο πρόσφατη έρευνα που διεξήχθη τον Απρίλιο του 2011 από την Κάπα Research ύστερα από παραγγελία της εφημερίδας [Το Βήμα](#), ρωτώντας τους Έλληνες αν πιστεύουν στον Θεό ή όχι, το 56,3% απάντησε "ναι", το 20% "μάλλον ναι", ενώ το 7,7% των ερωτηθέντων απάντησε "μάλλον όχι" και 13% "όχι".^[2] Παρόλα αυτά το 97% των κατοίκων της Ελλάδας αυτοπροσδιορίζονται ως Χριστιανοί Ορθόδοξοι



Σχέση προς τις άλλες θρησκείες

- Ο χριστιανισμός, είναι μία από τις τρεις θρησκείες της «Ιστορικής Αποκαλύψεως του Θεού» οι οποίες είναι ταυτόχρονα και [μονοθεϊστικές](#), δηλ. είναι θεμελιωμένες στη λατρεία του ενός και μόνου θεού. Οι άλλες δύο είναι ο [Ιουδαϊσμός](#) και ο [Ισλαμισμός](#). Για τις τρεις αυτές θρησκείες, η χρονική έκταση που περιλαμβάνεται ανάμεσα στη δημιουργία και στο τέλος του κόσμου, διαδραματίζεται μία φορά για πάντα και χωρίς δυνατή επανάληψη. Στην πραγματικότητα, η πίστη στον ένα και μοναδικό θεό καθώς και η εβραϊκή αντίληψη περί χρόνου κινούμενου σε γραμμική πορεία, πέρασαν από τον Ιουδαϊσμό στον Χριστιανισμό και κατόπιν στον Ισλαμισμό. Για τις θρησκείες αυτές, σε πρώτο πλάνο είναι πάντα η [ιστορία](#). Ενδεικτικό της αντίληψης αυτής είναι πως στα ιερά κείμενα του Ιουδαϊσμού, ο λαός καλείται να λατρέψει το θεό όχι για ενέργειες του σε κάποιο αρχέγονο παρελθόν (δημιουργία, κατακλυσμός, συντριβή των δυνάμεων του χάους, κ.λπ.), αλλά για μια συγκεκριμένη επέμβαση, που πίστευαν πως έκανε στο ιστορικό γίνεσθαι για την προστασία του λαού, κατά την φυγή του από την Αίγυπτο







ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ

ΙΣΛΑΜ

Μονοθεϊστική θρησκεία

Διαμορφώθηκε από τον Προφήτη
Μωάμεθ στις αρχές του 7ου αι.



Σουλτάν Αχμέτ Τζαμί

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ

Ονομασία

- Από την αραβική λέξη ισλάμ που σημαίνει «υποταγή»





Επικράτεια

- Επικρατεί από το Βόλγα μέχρι τη Μαδαγασκάρη και από το Καράτσι του Πακιστάν μέχρι το Ντακάρ της Σενεγάλης
- Έχει περισσότερους από 1 δισεκατομμύριο πιστούς
- Είναι η πιο γρήγορα διαδιδόμενη θρησκεία λόγω μετανάστευσης πληθυσμών προς το Δυτικό κόσμο

Επιδράσεις

- Από την προϊσλαμική αραβική θρησκεία
- Από τον Ιουδαϊσμό
- Από το Χριστιανισμό
- Από την πλατωνική και αριστοτελική σκέψη
- Από τη ρωμαϊκή και βυζαντινή παράδοση

Κλάδοι του Ισλαμισμού

- Σουνίτες (ο μεγαλύτερος όγκος):δίνουν έμφαση στη σούννα(παράδοση)-πιστή τήρηση των γραφών του Κορανίου
- Σηίτες
- Σούφι
- Αχμαντίγια
- Ιμπαντί



Κλάδοι του Ισλάμ

Κατανομή των Σουνιτικών, Σιιτικών και Ιμπαντί

Ιερά Βιβλία

- Κοράνιο ή κοράνι: ο λόγος του Θεού όπως καταγράφηκε από τον Προφήτη Μωάμεθ. Είναι χωρισμένο σε κεφάλαια τις «σούρες». Είναι γραμμένο σε μια πρώιμη μορφή της αραβικής γλώσσας
- Τα Χαντίθ: οι παραδόσεις γύρω από τη σοφία του Μωάμεθ



Κοράνι

Οι Πυλώνες Της Πίστεως

- Μοναδικότητα, υπερβατικότητα, απρόσωπο του *Αλλάχ*
- Πίστη στην ύπαρξη αγγέλων και διαβόλου
- Πίστη στα κείμενα
- Πίστη στους προφήτες
- Πίστη στην ημέρα της κρίσεως
- Πίστη στο πεπρωμένο (κισμέτ)

Οι πέντε Στύλοι Της Τήρησης

- Η ομολογία της πίστης - Σαχάντα
- Η προσευχή - Σαλάχ
- Η ελεημοσύνη - Ζακάτ
- Η νηστεία - Σάουμ
- Το ιερό προσκύνημα στη Μέκκα - Χατζ



Προσκύνημα

Οι βασικοί στόχοι του Ισλάμ

- Η διατήρηση της θρησκείας
- Η διατήρηση της ζωής
- Η διατήρηση της περιουσίας
- Η διατήρηση του φρονήματος
- Η διατήρηση της καταγωγής
- Η διατήρηση της τιμής

Γιορτές

Μπαϊράμ : σπουδαία εθνική, πολιτική
ή θρησκευτική γιορτή

- Σημαντικότερες θρησκευτικές γιορτές:
- Σεκέρ μπαϊράμ (γιορτή των γλυκισμάτων)
- Κουρμπάν μπαϊράμ (γιορτή των θυσιών)



Σωτηρία – Μετά θάνατον ζωή

- Κατά την Ημέρα της Αναστάσεως οι ψυχές θα αναγεννηθούν
- Η σωτηρία της ψυχής εξαρτάται από τις καλές ή κακές πράξεις του ανθρώπου κατά τη διάρκεια της ζωής του πριν το θάνατο
- Οι ψυχές μετά το θάνατο βρίσκονται σε ένα μέσο επίπεδο αναμονής και η τελική κρίση θα γίνει την ημέρα της κρίσεως.

ΙΝΔΟΥΙΣΜΟΣ



- Αναφέρεται συχνά ως η αρχαιότερη θρησκεία του κόσμου, καθώς κάποιες από τις ρίζες της ανάγονται στην Εποχή του Σιδήρου. Ο Ινδουισμός είναι η τρίτη μεγαλύτερη θρησκεία του κόσμου σε αριθμό πιστών, μετά το Χριστιανισμό και το Ισλάμ, με περίπου ένα δισεκατομμύριο πιστούς, εκ των οποίων πάνω από το 90% κατοικεί στην Ινδία. Ινδουιστικές κοινότητες βρίσκονται επίσης στο Νεπάλ, τη Σρι Λάνκα, τη Μαλαισία, τη Σιγκαπούρη, το Μαυρίκιο, τα Νησιά Φίτζι, τη Σουρινάμ, τη Γουιάνα, το Τρινιντάντ και Τομπάγκο, το Ηνωμένο Βασίλειο, τον Καναδά και τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Προβεδική περίοδος

- Προβεδική περίοδος του Ινδουισμού ονομάζεται η περίοδος της ιστορίας του πριν την εμφάνιση των ιερών κειμένων, που ονομάζονται «βέδες» («βέδα» στα σανσκριτικά σημαίνει «ιερή γνώση»). Η περίοδος αυτή, που ξεκινά από τα βάθη της ιστορίας, φτάνει μέχρι την κάθοδο των Αρίων στη χερσόνησο της Ινδίας, η θρησκεία των οποίων σταδιακά συγχωνεύτηκε με αυτή των γηγενών κατοίκων.

Κατά την κλασική περίοδο, από το 500 π.Χ. και μετά, ο Ινδουισμός πήρε τη σημερινή μορφή του και εξαπλώθηκε ραγδαία, με τη βοήθεια και της σανσκριτικής γλώσσας. Από αυτή την περίοδο και μετά, οι τελετές προς τιμήν των θεών δε γίνονταν πλέον υπαίθρια, αλλά σε ναούς με αγάλματα των θεών, μπροστά στα οποία οι πιστοί άφηναν τις προσφορές τους. Μετά τον 4ο αιώνα π.Χ, ο Ινδουισμός απειλήθηκε από την εξάπλωση του Βουδισμού.

Έννοια και θρησκευτικές επιδράσεις

- Το ντάρμα πιστεύεται ότι έχει θεία καταγωγή κι αφορά τόσο στη δομή και λειτουργία του κόσμου, όσο και της κοινωνίας. Όσον αφορά την κοινωνία, ήταν χωρισμένη πριν από την εγκατάσταση των Αρίων σε τρεις τάξεις, τις βάρνες ή κάστες όπως τις ονόμασαν αργότερα οι Πορτογάλοι άποικοι: α) τους ιερείς ή βραχμάνους, β) τους αριστοκράτες πολεμιστές και γ) τους καλλιεργητές, στους οποίους προστέθηκαν αργότερα οι χειρώνακτες δηλαδή οι κατακτημένοι ντόπιοι λαοί. Σύμφωνα με αυτό το σύστημα των καστών, από τη στιγμή που γεννιέται το άτομο είναι ήδη καθορισμένο σε ποια κάστα θα ανήκει για όλη του τη ζωή, χωρίς καμιά δυνατότητα αλλαγής (έλλειψη κοινωνικής κινητικότητας). Οι κάστες εντάσσονται στην ιδέα του ντάρμα, καθώς ως ντάρμα έχει οριστεί επίσης το σύνολο των κανόνων της κάθε κάστας. Στο τέλος της βεδικής εποχής διαμορφώνεται η αντίληψη ότι στο βάθος του κόσμου βρίσκεται μια θεϊκή πραγματικότητα, ενώ ο κόσμος στον οποίο ζούμε είναι το εξωτερικό-επιφανειακό στρώμα αυτής της θεϊκής πραγματικότητας. Έτσι ο κόσμος χωρίζεται σε δυο μέρη: α) τη θεμελιώδη πραγματικότητα και β) τον φαινόμενο κόσμο

Μετενσάρκωση και κάρμα

Γενική αποδοχή έχει από τους Ινδουιστές η μετενσάρκωση και η νέα γέννηση σε συνδυασμό με την πίστη στο κάρμα, δηλαδή τις πράξεις της προηγούμενης ζωής (ή των προηγούμενων ζωών), οι οποίες καθορίζουν τις συνθήκες, σύμφωνα με τις οποίες ζει ένα έμβιο ον σήμερα (αλλά θα ζήσει και στις μελλοντικές ζωές του). Η διαδικασία της νέας γέννησης ονομάζεται σασάρα. Η σασάρα δεν έχει αρχή και τις περισσότερες φορές δεν έχει τέλος. Το κάρμα συνδέει το Άτμαν, δηλαδή τον εαυτό των όντων, με τον κόσμο εξαναγκάζοντας τα να περιφέρονται σε ατελείωτη κίνηση μέσα από άπειρους κύκλους γέννησης και θανάτου. Οι Ινδουιστές πιστεύουν ότι η πορεία του κόσμου καθορίζεται από το συλλογικό κάρμα. Ενώ γενικά, εκτρέφεται η αντίληψη ότι η εγκόσμια ζωή δεν είναι αληθινή ύπαρξη, και ότι η ανθρώπινη προσπάθεια θα έπρεπε να κατευθύνεται προς τη διακοπή της μετενσάρκωσης, δηλαδή προς την απελευθέρωση, τη μόκσα.

ΓΙΟΓΚΑ

- Η λέξη γιόγκκα έχει διάφορες ερμηνείες και προέρχεται από την σανσκριτική ρίζα γιγ που σημαίνει ελέγχω, δεσμεύω, ενώνω. Έτσι λοιπόν γιόγκκα ([Joga](#)) σημαίνει συνένωση, συνύπαρξη, ένωση.
- Αυτός που εξασκείται πάνω στη γιόγκκα ονομάζεται [Γιόγκκι \(Jogi\)](#) ή [Γιογκίνι \(Yogini\)](#) (για τη γυναίκα).



ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

- Βασική τεχνική για την πραγμάτωση στη γιόγκα είναι ο διαλογισμός.
- Διαλογισμός : μορφή πνευματικής συγκέντρωσης που επιτυγχάνεται με τη βαθιά χαλάρωση, την απομάκρυνση κάθε σκέψης και εξωτερικών ερεθισμάτων από τη συνειδητότητα του υποκειμένου. Θεωρείται και μέσο ψυχικής χαλάρωσης και ευεξίας.

ΣΤΑΣΗ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΥ



ΟΦΕΛΗ ΓΙΟΓΚΑΣ

- Ψυχοσωματικά ,επιφέροντας αρμονία στις ανθρώπινες υποστάσεις :

1.στη σωματική,

2.τη διανοητική-συναισθηματική,

3.την πνευματική.

ΕΙΝΑΙ Η ΓΙΟΓΚΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ;

- Η γιόγκα εξαπλώθηκε ως «γυμναστική» που οδηγεί σε «χαλάρωση, ψυχοσωματική ευεξία, απαλλαγή από το άγχος.
- Στην πραγματικότητα, η γιόγκα αποτελεί μία από τις 6 κλασικές σχολές του Ινδουισμού, οι οποίες είναι: α) η Νυάγια β) η Βαϊσέσικα γ) η Σάνκυα δ) η Μιμάμσα ε) η Βεντάντα και στ) η Γιόγκα.

ΒΟΥΔΙΣΜΟΣ



Βουδισμός είναι:

- Μία από τις μεγαλύτερες θρησκείες του κόσμου
- Ιδρυτής αυτής ο Σιντάτ(χ)α Γκοτάμα (Σιντάρτα Γκαουτάμα *σανσκριτικά*) ή Βούδα, του Πεφωτισμένου όπως αποκαλείται ενίοτε.
- Ο Βουδισμός είναι ένα από τα αρχαιότερα θρησκευόμενα.
- Περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα θρησκευτικών δοξασιών, φιλοσοφικών αρχών, εθίμων, θεσμών και ηθικών κανόνων που αποδίδονται στον Βούδα.
- Σήμερα υπολογίζεται ότι περίπου μισό δισεκατομμύριο άνθρωποι ακολουθούν τον Βουδισμό.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- Ο Βούδας γεννήθηκε ως Σιντάρτα Γκοτάμα, πρίγκιπας της φυλής Σάκυα του Νεπάλ ,το 563 π.Χ. Στη ηλικία των 30 ετών εγκατέλειψε τις ανέσεις του βασιλικού οίκου, για να αναζητήσει το νόημα της οδύνης που αντίκριζε γύρω του. Μετά από 6 χρόνια σκληρής εκπαίδευσης και πειθαρχίας εγκατέλειψε την οδό του ασκητισμού και κάθισε κάτω από τον δέντρο Μπόντχι, σε γαλήνιο διαλογισμό.



- Οι δύο σχολές, Μαχαγιάνα και Τεραβάντα, περιγράφονται από τους μελετητές του Βουδισμού ως οι δύο ατραποί (οδοί ή μονοπάτια) προς την επίτευξη της Φώτισης. Επίσης, μεταξύ 3ου και 7ου αιώνα μ.Χ. αναπτύχθηκε η τρίτη ατραπός ονομαζόμενη Βατζραγιάνα και η οποία αποτελεί ουσιαστικά τον Βουδισμό Τάντρα.



Η ΒΑΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΔΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΝΟ ΣΥΝΟΨΙΖΕΤΑΙ ΣΕ 4 ΑΛΗΘΕΙΕΣ:

- ✓ Η γέννηση, το γήρας, η αγάπη, η ασθένεια, ο θάνατος, ο χωρισμός από αγαπητά πρόσωπα και η μη ικανοποίηση των επιθυμιών είναι πράγματα επίπονα.
- ✓ Αιτία του πόνου είναι η βουλιμία, η δίψα για ζωή, η οποία οφείλεται στην άγνοια και η αντίληψη ότι το εγώ προσλαμβάνεται σαν κάτι το αντικειμενικό, σαν κάτι το αληθινά υπαρκτό.

- ✓ Με την αφαίρεση αυτής της επιθυμίας για ζωή ο πόνος αφαιρείται. Αυτό θα το καταφέρει ο άνθρωπος όταν αντιμετωπίσει τη ρίζα των ελαττωματικών καταστάσεων που είναι η άγνοια, δηλαδή με τη γνώση της αληθινής μας φύσεως.
- ✓ Ο δρόμος για τη εξουδετέρωση αυτής της βουλιμίας είναι ο οκταπλός δρόμος, ορθή πίστη, ορθό φρόνιμα, ορθός λόγος, ορθή πράξη ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη και ορθή αυτορρύθμιση.

ΚΑΝΟΝΑΣ ΡΑΛΙ

- Στο βουδισμό, «Κανόνας Pali» ονομάζεται ο μοναδικός αρχαίος κανόνας που έχει διασωθεί ολόκληρος. Η πραγματική ονομασία του κανόνα είναι «Κανόνας Tripitaka» που σημαίνει «τρικάλαθος», αποτελεί σήμερα την κατ' εξοχήν ιερή πηγή του Βουδισμού. Διαιρείται σε τρεις ομάδες κειμένων οι οποίες είναι:

- Το **Βινάυα-Πίτακα**
- Το **Σούττα-Πίτακα**
- Το **Αμπχιντάμμα-Πίτακα**



NIRBANA

- Η Νιρβάνα είναι λέξη σανσκριτική που έχει ληφθεί ως θρησκευτικός-φιλοσοφικός όρος, που σημαίνει γενικά: «σβέση φλόγας».
- Υιοθετήθηκε από τον Βουδισμό. Χαρακτηρίζει μια κατάσταση που επιτυγχάνεται με την άσκηση και εξαλείφει τον πόνο (που οφείλεται στο κάρμα) της γέννησης και του θανάτου στον κύκλο των αναγεννήσεων του ανθρώπου. Η νιρβάνα διαπιστώνεται τότε στην *αφύπνιση* ή *φώτιση*, με την οποία όλα τα στοιχεία της ύπαρξης φαίνονται καθορισμένα και, κατά συνέπεια, δεν έχουν λόγο ύπαρξης, ακόμα και το εγώ αποκαλύπτεται ως μία απατηλή συνένωση πέντε ομάδων ψυχο-μορφικών στοιχείων. Στον αρχέγονο Βουδισμό, η νιρβάνα ισοδυναμούσε κυρίως με την εκμηδένιση και την εξαφάνιση του πόνου.

Εργάστηκαν οι μαθητές:

1. Αργυράκης Θανάσης
2. Αρσένογλου Έλενα
3. Γεωργιάδης Πέτρος
4. Γκανίδης Φώτης
5. Γκιντίδης Κων/νος
6. Ζwίδου Αντωνία
7. Καϊμακάμη Κων/να
8. Καραχρυσάφης Δημήτρης

9. Κουρκουρίδου Στέλλα
10. Κυμπαρίδου Ευαγγελία
11. Λόμη Διαμαντία
12. Μουσταφά Ιμπράμ
Ναγκιχάν
13. Μουχτάρ Σαλή Αϊσέλ
14. Πετρίδης Βασίλης
15. Ρουστέμ Τζεσούρ
16. Σεργιαννίδης Στάθης